

Tisztelt Elnök Asszony,

Üsz: 2021.EI.IV.D.11/24

Sikerült 8.B.83/2020 számúban bizonyítani „iratnyilvánosság” lényegét. Ország összes bíróságának összes végzése bárki számára bármikor elérhető legyen. Elértük mára eset mutatja titkolózásan emberi életek(!) múlhatnak, múltottak. Ám kezdem lényeggel: nem haragszom. Nem önök hibája. Idézet eljárás kisgyerekrajzból indul, csakhogy egy szerencsétlen hibát vét, amit egy másik úgy takar el, hogy nagyobbat vét. Majd harmadik már szándékosan még nagyobbat, a negyedik még annál is nagyobbat, aztán a végén eljutunk arra a pontra ahol már egész „titkosszisztéma” elbukott. Már-már tragédia történe mikor csodálatos emberek, nagyszerű orvosok lázadása véget vet ennek. Végkifejlet 6-ik napra - amelyből az első háromban se étel se folyadék, majd 2 napon át 2-3óránként 2-2 korty - nem az éhségstrájk a lényeg. Hanem a folyadék. Talán, hogy érzékelhető legyen: történet utáni időben első 12 literből még nincs vizelet. Semmi, egy csepp se. Heni, a párom már kétségbeesett. Csaknem elértük 14 litert mikor elindult. Ennyi folyadék biológiailag már lehetetlen.

Ám első 3 napra azért volt szükség mert bíróságon még saját ügyemben is titkolóznak, iratokat rejtegettek (mert részben el se készítették, pl Kanizsára hurcolásomról konkrét parancs nincs. Sutyi) illetőleg amit orvosoknak adtak, azokban meg hazudtak. Pl megfigyelésem az én! indítványomra történt, ám Vajda Dóra bíró szégyenli. Csakhogy közérdek orvosokat valóságról tájékoztatni, becsapásuk bűn. Orvosok nem iratokat kergetnek majd így is és úgy is vélhető sorokat értelmezgetnek. Nem ez a dolguk. **Orvosok gyógyító feladatot végeznek, életeket mentenek.**

Dóra ebben 8B83-asban is fel se fogja orvosoknak mennyi sok munkájuk van. Most szervezték át kórházakat. Keszthelyen már nem csak intenzív ellátás nincs, de már Zalaegerszeghez se tartozunk. Ha bajunk van szaladhatunk az innét 75percnyi távolságra levő Nagykanizsára. Elfogytak orvosok, vegyük már észre! Dórának is ha baja van oda kell szaladnia, kistitkaival nekik árt.

Dóra eddig Figorival közösen kimunkált egy iratot (befolyásolta szakértőt) mikor rendőrökkel is veretett, de ezeket a körülményeket orvosok elől elhallgatta. Folytatásban pedig Kanizsán már az is bíróságítitok, hogy bíróságon ki az én védőm. 1 nap veszteséget okozott. Majd pedig Dórának még ezt is sikerült fokozni. Még életveszélyben is csak papír akart, de bármi áron. Azaz nem úgy kerültem ki, hogy „veszélyben van, engedjék el”, hanem úgy, hogy Dóra megbecsült orvosokat kényszerített. Választás elé állított őket: ha tudnak írni véleményt elengedhetnek, ha nem tudnak írni nem engedhetnek. Hát persze vállalták írni neki soron kívül is, pusztán azért, hogy életemet „cserébe” megmenthessék. **Nade miért kellett orvosokat ilyen csapásokkal sújtani?** Hisz értelme sincs. Rendes bíróságon erőltet iratok figyelembe sem vehetők. Ugyanolyanok mint mikor beismerő vallomást gumibottal ütlegelik ki. Ám itt nincs ronin (smasszer), itt a bíró maga követte el.

Bírók még „hiszti üzemben” sem vonhatják el orvos döntési szabadságát! Orvos dönti el mikor kivel milyen sorrendben foglalkozik, páciense javára mit tegyen és mit ne tegyen. Ebben a témában bírónak is KUSS van. Orvosok egész életüket áldozzák, főszabályuk „ne árts”. Primum non nocere. Ezt az elvet mi nem csereberélgetjük le egy-két évtizedenként, úgy mint máshol rendre összeset.

Köztünk konfliktus a „vádhoz kötöttség”. Dóra úgy hiszi más tulajdona nem az ő „ügye”. Ezért nem érdekli, hogy „még bolondot se szabad kirabolni”, a tőlünk elhurcolt javakat meg kell kerestetnie. Hisz sehol se írják elő számára (vádhoz kötve), hogy bírónak falazni kell. Főleg sutyin+titkolózva... Közben Dóra kollégái azt gondolják bírót nem kényszeríthetek (kerestetésre). Csakhogy nem kényszerítem. Ha nem megy zárja le. A kisgyerek aki Heni hasában volt mikor rendőrök bántották már óvodába megy, mialatt Dóra titkos magánharca már bíróságot járhatja le. Mikor pl elvárná dolgozzanak csak ügyvédek, tárgyalóba bírók bambulni járjanak. Ám ha Dóra-logikában „joga csak annak van akinek pénze is” (és hagyjuk) mi lesz ügyvéd nélkül szegényekkel? A Horváthék-féle meghurcolt cigányokkal, kiknek legnagyobb bűnük otthonuk értékes városi tulajdonú területen volt. **Ma családok(!) esnek szét, mert a „nagytőke” buta gyáva önző lusta stb hivatalokkal párosul.** Kirendelt védőknek nem elegendő 3ezerFt százoldalas iratok áttanulmányozására, de az sem jó leterheltek a bírók legyenek többen. Mert egyiket SEM fogjuk megkapni. Azért nem kapjuk meg, mert ez mind pénzbe kerül. Sok pénzébe kerülne pont annak a bizonyos nagytőkének. Ezekhez több adót kellene fizetniük. Mi csak azt kapjuk ami ingyenes. **Iratnyilvánosság ilyen. Az ingyen van.**

Kanizsai „kiruccanásom” egyik hozadéka, hogy megtudtam Monitormagazin internetes felületén rólam megjelentek Vajda Dóra bíróságára is hatással vannak. Nos:

Azon internetcím, amin a magazin működik én regisztrálom, még hozzá a saját nevemre jegyzem be. Ám azért, hogy ez a mondat pontosan érthető legyen leírom: Ebben az időszakban részese voltam olyan vállalkozásnak, mely az un. „Internet Szolgáltatók Tanácsának” teljes jogú tagja. Ekkor még Martos Balázs főtktár (Balázs nagyember, érdemes interneten rákeresni, munkásságát megismerni) Ez a tanács és így a .hu végződésű tartomány is az Államtól teljesen függetlenül működő testület. Azért, hogy érzékeltessem ez mit is jelent pontosan, pl a 2004-es EU-s csatlakozásunk ünnepére akkori kormányunk már a teljes sok százmilliós reklámanyagot legyártatta (kristálypoharaktól zászlókig rengeteg mindent) mikor rájöttek, hogy pont a pár ezer forintos értéket képviselő címet nem védték le. Milliónyi helyre rá volt vésve, gravírozva, nyomtatva egy olyan internetcím, amely nem létezett, ám már csak pár nap választotta el országunkat az EU-s tagságtól. A Tanács szabálya szerint viszont 14 napig mindenki várakozik. Még az Állam is várakozik. Még Állam sem felettes szerv. Ha a Tanács maradi, akkor EU-s csatlakozás ünnepnapján senki sem nézegetheti meg azt a weblapot amit az Állam reklámoz. Szerencsére volt akkora befolyásom amiben Petényi Márk is sokat segített és Martos Balázs is nagyon pozitívan állt hozzá, hát így lett meg Államnak 1nap alatt az, amit halandónak nem lehet. Persze nem sértettük meg szabályzatunkat, hisz nem került delegálásra, azaz még az Állam is 14 nap hirdetésre került - ami alatt aztán bárki kifogásolhatta volna - ám az internetcím technikailag mégis működött. Mindezt az Állam pedig azért nem tudja ellenőrzése alá vonni (erőszakkal befolyásolni) mert ez a „gittegylet” (Tanács) lényegében semmi mást nem vállal, mintsem azt, hogy adott kérdésre azonosat válaszol. Példával: ha valaki megkérdezi tőlünk, hogy hol van a birosag.hu, akkor egységesen azt a választ kapja mindenkitől, hogy arra a lapra van felírva. Ám mi tévedhetünk is, és mondhatjuk akár azt is, hogy egy másik lapot nézzen, ahonnan aztán a sex.com-ra is küldhetik gyanútlan webböngészőt.

Érdekességnek Kína is ugyanezzel a problémával küzd mikor internetet akar „cenzúrázni”. Éppen ezért nem a „kérdésre válaszolókkal” foglalkoznak ők sem, hanem az átjárókat igyekeznek szűrni. Merthogy senkit sem lehet arra kötelezni, hogy mindig mindent helyesen tudjon. (jog hülyének lenni) Tehát ez jelenti pontosan azt, hogy a monitormagazinnak még a címét is „én regisztrálom”.

Ezt követően a monitor oldalát is az „én embereim” hozzák létre. A Henczi Attila és Markó Feri. Majd ezt követően még sok évig tulajdonomban levő szervergépek szolgáltatták magazin oldalát is. Mindezt pedig azért, mert helikonportál népszerűsége idején már olyan fokú féltékenykedésben volt részünk, hogy végül azt mondtuk „inkább mutassátok meg, készíttetek ti jobb tartalmakat mint mi”. Ingyen adtuk. Semmiért se és soha se egy fillért sem kértünk, de el sem fogadtunk volna.

Aztán a monitormagazin oldalán megjelenő és rólam szóló „minőségiújságíró” díjas Legát cikkéről: Nos én Legát Tiborral még nem találkoztam. Tőlünk 200km-re él, egy légtérben se voltunk sehol se. Amit írt, azt pusztán **abból készítette amit neki meséltek rólam**. Azért írt ilyet ismeretlenről egy „minőségi újságíródíjas”, mert azért a cikkért nagyon sok pénzt fizettek. A monitormagazin is sok pénzt kapott érte és Legát Tibor is. A pénz pedig azoktól a politikusoktól érkezett, akikkel én sok évig együtt dolgoztam, akiknek én nagyon sokat segítettem (pl megbuktattuk Mohácsi Józsit) ám nem voltak hajlandóak elfogadni, hogy „útjaink el fognak válni”. Mi csak egy darabig megyünk azonos irányba, ám amint elérünk kereszteződéshez ti jobbra mentek én pedig balra. Nagyon haragudtak rám, pedig az együtt töltött idő alatt is számtalanszor elmondtam, hogy mi „nem egy csapat vagyunk”. Hiába készíttettem fel őket jóelőre, mégis azt gondolták viccelek, majd úgyis velük tartok. Mikor aztán tényleg kereszteződéshez értünk mindent be is vetettek. Meglepő fogadást rendeztek ahol nyilvánosan még el is mondták, ez csak azért van én ott legyek. Más alkalommal nagy média elképzelést vázoltak fel „mit szólok hozzá?” Mondtam „semmit”. De hát én irányítom. „Én biztosan nem. Az már a ti utatok”. Így hát minden „jót” bevetettek, aztán nagyon haragudtak.

Végül mikor Legát cikk megjelent, az még akkor is a tulajdonomban levő gépekről volt elérhető. Egy kattintással eltüntethettem volna, amit még panasolni se lehetett volna, hisz minden az enyém. **Engem az a Legát cikk nem zavar**. Ugyan nem vagyok „közszerelő” (sőt igyekszem kerülni is a nyilvánosságot) ám pontosan ez jelenti a „sajtószabadságot”. Egyrészt mindenki akkora marhaságot ír (irattat) amekkorát akar, másrészt pedig csak gyagyák hisznek el mindent amit újságban olvasnak.

Én nem gondoltam volna, hogy magyar bírót egy ilyen vakvágányra vihet. Lehet visszaüzemelem majd a rudolfjanos.hu-t, hogy mást már ne tévesszen meg.

Annak az oldalnak, a rudolfjanos.hu-nak is szép története van. Somlóvásárhelyen egyik szabadságnapon Dávid Ibolya jött nevetve, hogy azt hallotta rólam, én szidalmaztam őt mint igazságügy-minisztert, amiért én letöltendő börtönbe kerültem. Először nem értettem „mit beszél?”. Mi ketten nagyon nem értünk egyet a Bokros Lajos témában se, meg szinte semmiben sem, nade hol szidalmaztam én?

Mire vidáman felvilágosított, hogy ő is tudja nem minisztert szidtam, csak helyi közpénzlopásos cikk, nem letöltendő volt hanem pénzbírság, végül pedig nem nekem lett szégyen a történet, stb.. csak hogy ezt terjesztik a hátam mögött, ami viszont már őt zavarja. Neki kellemetlen ha kritikusi bebörtönzésével rágalmazzák. Szóval vegyem észre és nézzek néha a hátam mögé, azaz csináljak valamit. Nade mit? Menjek oda emberekhez és mesélgessem el egyenként?

Hát ezt követően és ezért született meg a rudolfjanos.hu több évvel a Hamzsa Andrea bíró története után már. Nem akkor mikor a börtöntúrát jártam, de még csak nem is abból a célból amiről az a túra szólt, hanem évekkel később mikor már másoknak is kellemetlenné vált az a sok marhaság, amit emberek összehazudozni képesek.

Több mint furcsa lett egyébként végül a szituáció, mert miközben én azért működtettem a rudolfjanos.hu-t hogy azon Dávid Ibolyát védjem a rágalmaktól, aközben több MDF-s szervezet is velem szavazott Ibolya politikája ellen, ám én tag sem voltam sosem egyetlen pártban se, így az MDF-ben se. Közben Somlón helyi plébánost már minden politikus meggyötörte (Dávid Ibolya is) így ő már egyházi előjárói kifejezett utasítására sem volt hajlandó egyetlen eseményen sem megjelenni, ám amire én kértem szertartásra azt viszont megtette. Helyi plébános összes szabadságnapozós közt engem szeretett, ami ott nekem különös rangot is adott. Csak hogy közben én voltam a „balos”. Emberek nagyon nem értették pap miért balossal van, hisz ott a sok csodás jobbos vezérség, hát miért nem velük?

Bonyolult az élet mindig. Valóságot is nehéz követni, nem lehet minden alávalósággal foglalkozni.

Azok a témák érdekesek tehát csak ahol lehet a szegényekért valamit tenni. Ahol lehet akadályozni érdemi védelem nélkül megjelenteket futószalagon meszeljék el bíróságok. Ahol a rendőri túlkapásoknak már nincsen határa (dinoszauruszos kisgyerekrajzot „nyomozást” minek mondjuk?)

Végül pedig arról, hogy miért nem haragszok.

Nos amikor Hamzsa Andrea is kiszabta a 60ezret - amivel aztán 3hetet börtöntúrázhattam - én az is élveztem. A Zalaegerszeg-Baracska-Tököl útvonalon olyan embereket és helyzeteket ismerhettem meg, amiket mások soha. Pl azt a tőlem jó húszassal idősebb kőművest, ki iratai szerint lopott 3 mázsa homokot amiért bekaszlizták sok hónapra. Aztán azt a makedon heroincempészt akihez évek óta egy szót sem szóltak, ám örök reggelente mégis annyi doboz Marlboro-t dobtak ágyára amennyit csak kért. Amint megérkeztem másnap már 2 dobozzal többet mutatott, és lón csoda másnap már 2-vel több is jött. Vagy azt a gyilkost aki sok évi börtönkeresetéből még egy csokit sem vett magának, ám amint összejött pénze rá, akkor a börtönboltban „horroráron” rendelt egy tévét. Ám azt ki sem bontotta, hanem még azon nyomban el is küldte családjának. Annak a családjának küldte el a tévét, akik addig még egyetlen egyszer sem látogatták őt a börtönben meg.

De én nem vagyok egy Moldova György, meg most más is a téma. A lényeg az, hogy eleve szeretek érdekes helyeken megfordulni. Albániában nyomortelepen, vagy most „zártosztályon” üdülni.

Nos a kanizsai kórház több mint túlterhelt! Olyan problémákat varrnak szinte óránként a nyakukba, melyekről jelen társadalmunk tehet. Normális világban jelentős százalékuk nem is lenne orvosi eset. Mikor jöttem el, éppen egy anyukát tartottam fel, aki megbeszélte időpontra hozta nagy bőrdöggel 16 év körüli depressziós kislányát. Mégis én halhatok meg, had küldjenek engem gyorsan, várjon anyuka egy kicsit. Láthatóan nehezen viselte, ám várakozás közben jön nővérke és tényleg nem bántásból de le „fiatalemberezte” kislányt. Lánykának még a szeme sem rebbent. Bánthatták már őt

eleget, már megszokta bántást. Pedig a nővérke nem bántani akarta, hanem tényleg úgy néz ki, olyan a haja, a ruhája, a mindene, hogy ránézésre mi is fiatal fiúcskának néztük volna. Amúgy kimondottan széparcú, helyes kislány lenne, ám külsőre már rég megöngyilkolta magát szegényke. Ez itt már csak az árnyéka nem is a lénye. Ezalatt megszólal anyukája telefonja. Anyuka csengőhangja a Trónok Harca zenéje (egy netflix sorozat, agysejteket gyilkolni, emberektől undorodni jó csak). Mégis mit gondol trónokharcás anyuka? Ha bebútorozza kislányát pszichiátriára akkor azzal lánykát majd jól megneveli? Amit anyuka tett tönkre kislányban azt majd orvosok fogják megreparálni? Anyukát kéne reparálni nem a kislányt... őt csak szeretni, rá figyelni kéne...

Közben benn a kórteremben fekszik környék országosan híres vállalkozójának 19éves kislánya. Apukát még sosem láttam, sosem beszélünk, ám mégis már a 90-es évek óta tudok róla, hogy ő kicsoda. Amivel ő árasztotta el országunkat azzal nincsen ember e-hazában ki ne találkozott volna. Nem mondom el pontosan kicsoda, mert mégiscsak „betegjogok”, de azért hogyan jut el ide egy ilyen tehetős embernek a legkisebbik fia?

Hát xboxozik fiúcska. Ha meg elszedik tőle akkor még eltévézik. Nade mégis mit nézel tévében? „Youtube”. Nade mégis van spektrum, natgeo, ezer csatorna. „Csak youtube”, válaszolja. És azon mit? Erre mond egy nevet. Megnézzük mi az, hát ez meg egy gyagyás. Ezen te mit nézel? „Felnézek rá”. Erre már válaszolni sem merek, persze hisz te még embert sem láttál..

Amikor pedig elszedik tőle tévét is, nos akkor ez a gyerek tombol. Tör-zúz bárminek nekimegy. Csak érdekességnek mondom, Kínát nem érdekli xboxos cég mennyi pénzt keres gyerekeken. Ők betiltották. Náluk ez már nem a „játék” kategória. Kínában mindezt úgy előzik meg, hogy hetente maximum 1 órát lehet ilyen nyomkodni, de azt is csak olyan napon mikor nincsen tanítás és közben még kamerát is be kell kapcsolniuk visszaéléseket kiszűrni. Nálunk ez nem fontos, nálunk a pénz lett az „Új Isten”. Ha a „profitról” van szó, akkor már a saját gyerekeinket is odalökjük áldozatnak.

Sok ilyen írhatok még. A román alkoholistáról, vagy 20-as évei elején járó ácsfiúról akit anyukája egyedül nevelt fel. Apukáját sosem látta, de testvére sincsen és anyukájának sem új barátja, afféle pótapuka se. Ám öngyilkosságra hajlamos, pár éve már kísérletet is tett rá, stb..stb.. sokban lényeg, hogy ezek egyikének sem szabadna megtörténni. Ezek közül egyik esetben sem a betegek vannak benn, hanem tüneteket zártuk be. A betegek ugyanis idekinn vannak, azok mi magunk vagyunk.

Normális (emberibb) társadalomnál bőven bírná picinyke kórház is. Ahol egyszerűen csak elgondozzuk öregjeinket közben felneveljük gyerekeinket. Ahol még van időnk figyelni rájuk.

Kanizsán csak alig pár orvos húzza az igát, miközben én erről a helyről raboltam most el a főorvos-asszonytól és helyettesétől is órákat (de még sokszor annyit is, amiről én nem is tudhatok) stb..stb.. miközben futnak-szaladnak, rendre még ebédet sem esznek, mert néha még perceik sem jutnak mi bezárt közös „tüneteinkre”. Ők erdőtüzeinkre locsolgatnak elfáradhatatlan pohár vizeket. Mentenek!

Nem lehet azt mondani, hogy nincsen mit tenni, mert hisz „ilyen a világ”.

Dóra máris kezdheti azzal, hogy vásárol Lidl-ben egyezer forintos szemüveget, aztán a „szemüveget a bírótól” okból hozzám eljuttatja. Meglepően könnyen megy. Én bírónőnek fogom szólítani. Előre iratokban szóltam mégis veretett, majd orvosok közölték velem életveszélyt ám mégis kínóztatni akart. Már 2 nap folyadékmegvonás után is minden cselekmény „kínzás”, ám amíg orvos nem csap erősen az asztalra, addig ezen mit nem lehet érteni? Szóval ha Dóra szemüveget mégis alázásnak érezné már értékrendszeri probléma is, ám én mégis megfordítom: nálam sztorizgatásra mentesség jár. Dóra arról írjon, hogy az ő családjával/gyerekével is történt már ilyen, és volt neki is annyi önkontrollja, mint nekem abban a történetben amit ő tárgyal. Példamutatásával mindent überelne. Emlékeztetek elején (előkészítőn) azt javasoltam, hogy ügyész kérjen bocsánatot majd menjünk haza. Sokadszor nyújtottam most békejobbót. Mi mindannyian emberek vagyunk. Gyarlók de jók.